
Aan de orde is de **stemming over een motie**, ingediend bij de behandeling van **het rapport van de werkgroep Vijfde nota ruimtelijke ordening (27210)**, te weten:

- de motie-Feenstra c.s., houdende dankzegging aan de werkgroep en het verzoek aan het kabinet de aanbevelingen te betrekken bij de vijfde nota (27210, nr. 4).

(Zie vergadering van 14 september 2000.)

De **voorzitter**: De motie-Feenstra c.s. (27210, nr. 4) is in die zin gewijzigd, dat zij thans luidt:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat de parlementaire werkgroep Vijfde nota ruimtelijke ordening met haar verslag "Notie van ruimte" een waardevolle bijdrage heeft geleverd als voorbereiding op de komende behandeling van de Vijfde nota ruimtelijke ordening;

overwegende, dat het in voorkomende gevallen bij complexe en veelomvattende vraagstukken tijdig en gedegen analyseren van het gevoerde beleid, het expliciteren van knelpunten en het formuleren van daarbij passende aanbevelingen bijdraagt aan de kwaliteit van het debat en derhalve tot een versterking van de positie van de Kamer;

overwegende, dat de aanbevelingen van de werkgroep gericht zijn op het herstellen en versterken van de geëigende rol en functie van ruimtelijke ordening als integratie- en afwegingskader;

verzoekt de werkgroep, onder dankzegging voor de door haar gepresenteerde rapportage, haar werkzaamheden te beëindigen;

verzoekt het kabinet de aanbevelingen op hoofdlijnen te betrekken bij de Vijfde nota ruimtelijke ordening en op korte termijn met een nader voorstel te komen inzake de oprichting van een onafhankelijk nationaal ruimtelijk planbureau,

en gaat over tot de orde van de dag.

Deze gewijzigde motie is voorgesteld door de leden Feenstra, Sniijder-Hazelhoff, Th.A.M. Meijer, Rietkerk, Van 't Riet, Van der Steenhoven, Van der Staaij, Stellingwerf en Van Bommel.

Zij krijgt nr. 5 (27210).

In stemming komt de gewijzigde motie-Feenstra c.s. (27210, nr. 5).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat deze gewijzigde motie met algemene stemmen is aangenomen.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Voorzitter: Weisglas

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 13 september 2000 over **onverzekerbare risico's in de ANW**.

□

De heer **Bakker** (D66): Voorzitter! Tijdens het algemeen overleg is natuurlijk het een en ander breed gewisseld. Daaruit zijn twee punten overgebleven. Het eerste is de situatie van nogal wat mensen die een aantal jaren geleden, nadat de AWW was vervangen door de nieuwe nabestaandenwet, veelal uit onwetendheid geen gebruik konden maken van de SVB-regeling, die een zeker vangnet bood voor mensen die zich niet konden verzekeren op medische gronden, dan wel tegen te hoge premies. Gelet op de brieven die wij krijgen, zijn er nogal wat mensen – lastig om te schatten: sommigen zeggen dat het er honderden zijn, anderen denken dat het gaat om 3% van veel meer – die als zij wel voldoende op de hoogte zouden zijn geweest, zich via die SVB-regeling hadden willen verzekeren. De gedachte tijdens het algemeen overleg is opgekomen om te zeggen: laten we nu bezien of die regeling opnieuw gedurende een beperkte tijd kan worden opengesteld, bijvoorbeeld in samenhang met de pensioencampagne die eraan zit te komen, en die natuurlijk een beetje over dezelfde onderwerpen gaat.

Het tweede punt betreft mensen die zich ook in de toekomst moeilijk

kunnen verzekeren, dan wel risico's die moeilijk verzekeraar zijn. De SER geeft daarvan een paar voorbeelden: inkomensterugval als het jongste kind 18 jaar wordt, arbeidsongeschiktheidspercentage onder de 45, verandering in persoonlijke omstandigheden, zoals huwelijk of een eerste kind, of je komt uit een regeling met een ANW-hiaat, en je gaat naar een andere pensioenregeling, zonder een verzekering tegen ANW-hiaat. Dan is de vraag of zo'n probleem niet moet worden opgelost met de ziektekostenverzekeraars. In wezen gaat het om beide vragen, die ik in een motie heb neergelegd.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat de wetgever met de nieuwe Algemene nabestaandenwet heeft gekozen voor een beperking van de publieke verzekering van het nabestaandenrisico, met als oogmerk dat betrokkenen in veel gevallen door arbeid in hun levensonderhoud kunnen voorzien, dan wel dit risico op de particuliere verzekeringsmarkt kunnen dekken;

voorts overwegende, dat diverse betrokkenen aangeven op de particuliere markt niet terecht te kunnen voor de verzekering van dit risico, als gevolg van uiteenlopende (persoonlijke) omstandigheden, en dat niet alle in aanmerking komende personen een beroep hebben kunnen doen op de eerder getroffen SVB-regeling, onder meer wegens onbekendheid met deze regeling;

van mening, dat een aantal meer structurele aspecten van onverzekerbaarheid, zoals het risico van inkomensterugval wanneer het jongste kind 18 jaar wordt, daling van het arbeidsongeschiktheidspercentage van de nabestaande tot beneden de 45, alsmede wijzigingen in persoonlijke omstandigheden (vertrek uit een pensioenfonds met een ANW-hiaatregeling, huwelijk of partnerregistratie, de geboorte van een eerste kind, steeds in combinatie met medische verzekeringsbelemmeringen) betrokken dienen te worden bij de in gang gezette evaluatie van de Algemene